

Der er desværre varslet portoforhøjelse, m.h.t. udsendelse af blade, og det medfører desværre, at der ikke bliver sendt gratis eksemplarer ud til biblioteker og orkestre – ærgerligt, men vi håber så, at de vil abn. på bladet. *Håbet er lysegrønt!*

Nogle af vore egne medlemmer havde små grupper lørdag formiddag, og det var såmænd nogle af vore dygtige byggere, Arne Madsen, Bent Bokær, Harry Filtenborg og Poul Villadsen.



Der var igen salg af div. træ m.v.

Lørdag holdt Per Sørensen (min ægteviede) foredrag om ”Specielle instrumenter” og ”violin i folkemusikken”. Per har en utrolig viden om folkemusik og særprægede instrumenter. Til Per’s musikeksempler spillede Steffan (også min) og jeg, og Steffan spillede på flere af de andre instrumenter. Om aftenen spillede Ulf Jeppesen og Thomas Munk Petersen på de fremlagte instrumenter; men desværre var der forskellige meninger om tonen på de 3 celli – det



havde noget med omgivelserne at gøre. De skal jo helst være optimale, og det plejer de som regel aldrig at være. Vi prøver altid at få musikerne til at spille, hvor det er bedst – ellers siger de det selv.

Søndag var violinbygger Poul E. Andersen igen på m.h.t. at vurdere det håndværksmæssige, og det blev her fremlagt, og ÅRETS VIOLIN blev igen fundet. Det var Jørgen Skotte’s – *til stor forundring for tilhørerne...* Han er en meget dygtig bygger, så det er nok derfor!

På den sidste dag i marts sov vort svenske Æresmedlem, Erland Eklund, ind. Han var i 80’erne, og det har været en stor sorg for Holger, som her mistede en rigtig god ven.

Erland er kommet i foreningen i mange år og sagde hvert år, når han skulle køre med Holger og Kurt, *at nu var det nok sidste gang*; men alligevel – han kom igen året efter, og det var rigtigt flot, at de kom år efter år, for det var bestemt ikke for sprogets skyld, da de forstod meget lidt dansk, og jeg forstod så lidt, så lidt af det svenske, så når Holger ringede fra Sverige, måtte jeg kalde på Per. Søren Ekebjørns måtte jeg tale tysk med, så det må da være forståeligt, at jeg slet ikke kunne forstå Erland og Holger – men hygge, det kunne de.

Èn ting kunne Erland, og det var at drikke GL. DANSK sammen med de andre, når de kom. Han elskede det – og så samværet og hyggen med os andre. *Dejligt menneske.*

Holger Sundelin har igen foræret foreningen nogle bøger, og det er *Die Geigen- und Lautenmacher vom Mittelalter bis zur Gegenwart* i 2 bind – og på tysk. De er, sammen med et stort antal Slöjd och Ton, som Kurt Jacobsen har taget med, også til foreningen og bliver til udlån i biblioteket. En stor tak til vore svenske medlemmer.

Foreningen har nu fået bibliotekets medlemsblade ”Violinen” fra 1986 til 2003 indbundet i 4 bind.



Vort næste Weekend-kursus blev i år i Kerteminde – på Husflidshøjskolen, og det var igen violinbygger Peer Knutsson, som var instruktør. Efter et enkelt afbud blev vi 13 incl. Peer Knutsson, så det var ikke noget at prale af – vi kunne jo godt have været nogle flere, der var også plads nok.

Vi fik vores livret lørdag aften (gratis is) - sammen med en anden gruppe, som gerne ville dele deres is med os, så det var bare med at holde sig til!!! Og det gjorde vi.

Vi har fået meddelelse om, at vort medlem, musiker Gunnar Krarup, er død i november måned. Han blev ikke ret gammel, kun 61 år og nåede næsten ikke at nyde sin efterlønstilværelse. Han var et par gange med på vore Weekend-kurser og var ikke karrig med at underholde os andre – efter en lang dags arbejde i sløjdsalen.

Ja, det tynder lidt ud!!

I december modtog jeg en bog fra Norge, som foreningen fik foræret. Det var den ny ”Projekt fiolinen” af Knut Michaelsen & Jann-Oskar Granheim. Det er jo så tanken, at man kan bestille bogen.

Poul Villadsen har fået den til gennemlæsning og vil på et senere tidspunkt anmelde bogen, når den er læst igennem. Det er en rigtig flot bog – med rigtig mange billeder i, så det er jo spændende, hvad Poul siger til den.

Anmeldelsen, som blev skrevet før hans død i 2006, blev sendt af Chr. Aarup; men jeg har valgt at flette den ind her, hvor den i princippet hører hjemme.

Poul var meget begejstret for bogen – *den bedste bog, jeg hidtil har læst om fremgangsmåden ved violinbygning – og den er letforståelig, da den er skrevet på alm. norsk og ikke nynorsk* (som er volapyk for os). Der er utrolig mange, flotte farvebilleder i bogen. Poul skriver: **havde den dog bare været her for 20 år siden, kunne mange fejl sikkert have været undgået! Sikke en anmeldelse at få!! Flot.**

Vi har jo i flere år haft ”Poul’s Brevkasse”, og det er rigtigt dejligt. Som regel bliver den godt benyttet, og medlemmerne har gode spørgsmål. På sin side er det også godt, at Poul bliver holdt til ilden, da han jo har solgt sit Bogtrykkeri – *og skal have tiden til at gå med noget...*

I begyndelsen af 2005 har vor Redaktør Jørgen Moesner meddelt, at han ikke ønsker at fortsætte jobbet, da han nu havde bestyret det i 5 år, og så må der da være en anden, der vil overtage – *det er meget nemt, du skal bare... Det er som at være sekretær – det hele kommer til dig...* læs blad 1-2005, hvor Jørgen beskriver sin ”ansættelse” og betingelser derved. Jørgen har foreslået, at man får et redaktionsudvalg, som hjælper med at finde ”stof”.



Vi har igen mistet et af vore medlemmer. Denne gang er det vort mangeårige svenske Æresmedlem, Holger Sundelin, som ikke er mere. Jeg har næsten lige skrevet om Erland, da han faldt væk, og denne gang er det Holger. Holger var lige blevet 90 år, da han døde i februar. Han har været med på seminar, kursus og rejser. Det er helt utroligt, hvad han har kunnet holde til. Det var en fornøjelse at se ham hvert år, og for ham var det jo også spændende, om han kom det næste år – ligesom Erland. De to elskede at komme med til vore seminarer m.v., og de begyndte altid seminaret med en GL. DANSK, og så var de klar. De kørte som regel med Kurt Jacobsen, som boede i Sverige. *Han var sikkert meget ked af at skulle begynde kurset på en sådan måde!!!*

Til seminar er pointgivningen lavet om på vurderingsskemaerne, håber det er mere retfærdigt, specielt på det musiske område.



Vores 2005-generalforsamling fredag aften gik strygende – der var genvalg over det hele.

Jørgen Moesner lovede at fortsætte med bladet til næste seminar; men betingelsen var, at der skulle komme indlæg fra medlemmerne, ellers ville han



ikke. Straks var der 5, der meldte sig til at sende ”noget”. *Fantastisk følelse – lige pludselig fik han hjælp udefra...*

Til vort årlige seminar har violinbygger Poul Erik Andersen desværre måttet melde afbud, da han har haft en blodprop i hjernen. Han går i øjeblikket til genoptræning, og det går heldigvis fremad (i skrivende stund går det rigtigt godt).

I stedet for kommer violinbygger Erik Hoffmann, Vanløse, og vurderer det håndværksmæssige, og Erling Bach Nielsen’s kone, Rina,



vil være sekretær for ham. Det er noget nemmere, når der er en anden, der kan skrive samtidig med, at vurderingen foregår.

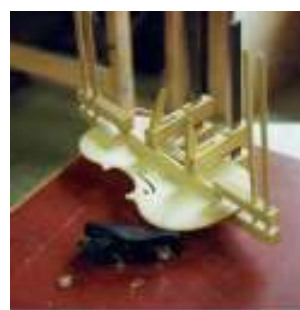


Det bliver igen Ulf Jeppesen, som vurderer violinerne, og der er ikke andre instrumenter tilmeldt. I år hjalp tidligere bratschist i Sønderjyllands Symfoniorkester og mangeårigt medlem, Børge Larsen, Ulf med bedømmelsen. Det er godt, at der er 2, da den ene kan spille og den anden lytte.

Vi havde igen 4 grupper, som skulle varetages af "vore egne" dygtige medlemmer.

Jørgen Thoms er død – 88 år gammel. Han sov stille ind d. 23. maj. Han var en sjov fyr. Han spillede violin og fløjte, han byggede instrumenter, ca. 32 stk., han var en kendt billedhugger, han malede, han fotograferede og filmede – og man kunne blive ved. Som man kan se, kunne han mange ting. Han har fået medaljer både her og der. Også priser for sine instrumenter i vores lille forening.

Vi afholder igen et Weekend-kursus, og vi skal igen til Kerteminde. Troede vi. Heldigvis ringede jeg 14 dg. før - for at høre, om der "var styr" på det hele. Tro mig eller lad være – jeg fik beskeden: højskolen er desværre "gået fløjten". *den er da lukket, har du ikke fået det at vide? Nej, det havde jeg da ikke. Vi skal have kursus hos jer... Vi er 17 deltagere...*



Nå, men det skulle vi altså ikke. Gode råd var dyre (*vi havde ikke engang betalt noget*); men så kom jeg i tanke om, at der var Nyborgskolen i (ja) Nyborg, som er en kostskole for døve/hørehæmmede, og dér har Halldor Sørensen, som skriver i bladet vedr. byggere, været lærer i mange år. Måske!! Halldor stod for kontakten og *Jo, vi var meget velkomne*. De havde skønne værkstedsfaciliteter, og så havde de Collegiet Carlsminde, som stod tomt – der var kun senge i rummene, jamen, hvad kan man så forlange mere? Jo, et køkken!! Desværre, det kunne vi ikke låne; men vi måtte låne lærerværelset med en lille krog til kaffemaskine og opvasker (dejligt), og



så kunne vi jo få maden udefra. Og det fik vi. Det kom fra "Hos Tommy", Stenstrup – fantastisk mad – og så **så** meget, så vi delte i porten, inden vi tog derfra. Vi brugte lærerværelset til spisestue. Dejligt sted. **En stor tak til Halldor**, da det var ham, der havde



ansvaret (han var ikke med på kurset), men kom en gang i mellem. Også en stor tak til viceformand Bodil Christensen for hendes velvilje.

Det var også dejligt, at kurset blev til noget; men jeg måtte, sædvanen tro, igen ringe rundt for at få nogle flere med – og det lykkedes heldigvis.



Blad 1-2006 – der er kommet en ny redaktør til, og det blev vores hjemmesidesneder, Hans-Jørgen Sindholt, Kolding. Han passer jo foreningens hjemmeside, så det er måske noget nemmere for ham, da han også har andre medlemsblade, han laver – så helt ny i faget er han ikke.

Hans-Jørgen skulle først lave blad 2-2006; men desværre blev Jørgen Moesner meget syg og kunne ikke lave bladet færdig, hvilket han var meget ked af, da det skulle være det sidste blad, han lavede; men desværre er der jo mange ting, der pludselig og uden varsel kan blive nødt til at blive ændret. Jørgen har lavet bladet i 5 år, ja, det blev vist til 6 år, da han lige tog et ekstra år, da der ikke meldte sig nogen til jobbet. En stor, stor tak til Jørgen (*i skrivende stund er Jørgen her ikke mere*).



2006 blev ellers et godt år.

Vi begyndte selvfølgelig med vort seminar, hvor vi havde generalforsamling fredag aften. I bestyrelsen var der genvalg; men 1. suppl. Gunner Mortensen ønskede ikke genvalg, så Anita Sindholt blev valgt ind i stedet for (godt med lidt flere kvinder). Vi fik et nyt Rejseudvalg, da der var forslag om en tur til Cremona/Mittenwald/Polen.

Lørdag havde vi igen 4 grupper med "egne folk" på. Om eftermiddagen fortalte violinbygger Erik Hoffmann om "Stilarter", og musiker Ulf Jeppesen havde emnet "På arbejde med mit nye instrument" (godt gættet – han havde fået ny violin), som var en kopi af Stradivarius, bygget af Patrick Robin, Frankrig. Der var handel ved Henning Ibsen og Robert Thompson.

Som sædvanligt blev der spillet på instrumenterne, der var fremlagt, om aftenen – af Ulf, og søndag var der gennemgang af det håndværksmæssige af violinbygger Erik Hoffmann, Rina Bach Nielsen var sekretær, og ÅRETS VIOLIN skulle trækkes (ligesom ved lotteri). Det blev Ib Brogaard Andersen, der fik "Årets Violin".



I maj måned døde vort mangeårige medlem og bestyrelsesmedlem, Poul Villadsen, Herlev, efter kort tids sygdom, 78 år gammel.

Poul var med fra **før** foreningens begyndelse, og han har trykt "Violinen" i de første mange år. Det er Poul, der har lavet vort Logo, som er for-siden af medlemsbladet. Han var en dygtig tegner.



Poul elskede musik og at udøve den, og han var en fremragende violinbygger. Jeg husker specielt hans cello og Porchette, som var med på udstillingen i Næstved til Nordisk Stævne. Det var også Poul, der var manden bag "Poul's Brevkasse", som fungerede i mange år – med mange, forskellige spørgsmål, og han må have brugt oceaner af tid på at finde ud af, hvad han skulle svare, da det ikke altid var nemme spørgsmål, han fik. Godt han var holdt med at arbejde!



Som suppleant er Anita Sindholt netop indtrådt i bestyrelsen – i stedet for Poul Villadsen, så der bliver jo lidt rokering i bestyrelsen, som nu består af: **formand Pia Sørensen, kasserer Jørgen Skotte, sekretær Per Herholdt Andersen, medlem Niels Erik Jacobsen og sidst indtrådte Anita Sindholt.**

Jeg har lige moret mig (*det gør jeg altså en gang imellem*) over det billede, som Niels Erik satte i blad 3-2006. Det forestiller mig i god position med en nyindkøbt strandhat (*I skulle bare se, hvordan den ser ud!!*) på Fanø. Min gode veninde og jeg købte begge sådan én – og det var kun for sjov – og den fangede Niels E. altså... Det er ellers ikke en hat, jeg har på, når jeg er sammen med andre. Det er nemlig en "klapsammen hat", som kan vendes på mange måder.

I september måned sov Regnar Pedersen, Sønderborg, stille ind. Jeg kan huske, at han blev syg lige inden et weekend-kursus og måtte melde afbud, da havde han fået en blodprop og har ikke været helt rask siden. Regnar var en rigtig hyggespreder – og lun.

Det sjoveste, jeg mindes, var, da jeg havde snakket med ham i tlf. (og fået at vide, hvad han havde af job), efter han havde været medlem en kort tid, og han kunne ikke helt forstå, hvorfor der ikke var nogen, der ville være sammen med ham (det kunne jeg så fortælle ham). På det første seminar, han var med på, rejste han sig op og sagde: *jeg er tolder, men blander aldrig privat og arbejde sammen.* Ja, så var "bunden" lagt, og deltagerne kunne "slappe af". Jeg ved ikke, hvorfor ordet "tolder" har en sådan effekt på folk!!!

Vi havde håbet, at vi kunne afholde vort weekend-kursus i Kerteminde igen; men da højskolen er blevet solgt, og de er ved at lave helt om – også vedr. udlejning, så nej, det kunne vi alligevel ikke.

Derfor: Weekendkurset bliver denne gang på Baaring Højskole (Nordfyn). Det er en dejlig højskole, med udmærket værksted (ikke for stort), men ellers, ja, udmærket. Her er der ingen problemer med sund kost, da det er en økologisk højskole. Det er lidt (meget) dyrt – i hvert fald i forhold til, hvad vi plejer at betale, men heldigvis giver foreningen et tilskud.

Det er jo heller ingen efterskole, men en højskole, hvor priserne altid er noget højere, og i dette tilfælde er der meget trange kår for højskolen.

Det bliver igen violinbygger Peer Knutsson, der kommer til at stå for undervisningen, og da han er en meget behagelig person, skal det nok gå!!

Vi blev 17 personer.



Året 2007 begynder nu ikke særligt godt - nu er det galt igen. Vi har igen mistet et medlem, og denne gang er det ét af vore svenske medlemmer, Hr. Conny Karlsson, som døde i januar måned – efter kort tids sygdom. Han blev ”kun” 75 år. Det er jo ingen alder i dag.

Jeg husker bedst Conny på denne måde: *vi skulle have seminar og havde fået tilmeldingerne. Det kneb lidt med værelser, og så tænkte jeg, at jeg da godt kunne bo sammen med Conny!! Da det endelig blev tid til seminar, var det alligevel blevet sådan, at jeg kunne få enkeltværelse. Da jeg så ankom til Hjemly og blev præsenteret for Conny, kan I jo nok tænke jer til, at jeg fik mig et billigt grin – og måtte selvfølgelig indvie Conny i, hvorfor jeg syntes, det var så morsomt. **Det er sådanne små ting, der gør livet sjovt!***

Vi har igen revideret vort Bedømmelsesskema, som Niels Erik havde udarbejdet. Vi satser jo på, det bliver bedre og bedre for hver gang...

På vort seminar 2007 havde vi generalforsamling, som forløb uden det helt store ”kaos”. Kassereren kunne konstatere, at medlemsbladet var blevet væsentligt billigere, da det bliver trykt i Vamdrup, og det er jo kun godt, at vi kan spare lidt på foreningens penge...



Vi havde denne gang 3 grupper, som deltagerne cirkulerede mellem, og det var igen 3 af ”vore egne”, som havde grupperne. Det var Børge Larsen, Arne Madsen og Ib Brogaard Andersen, som havde et emne hver.

Det nye Rejseudvalg, som blev valgt sidste år, består af Martin Trans, Anita og Hans-Jørgen Sindholt, og Hans-Jørgen havde undersøgt, hvad en tur til Cremona på 11 dg. og i bus ville koste, og det var den store pung, man skulle have op. Prisen var på ca. 11.000,-, og det mente de ikke, der ville blive tilslutning nok til – ikke til den pris – *ja, pengene hænger nok ikke på træerne!!!*

Vi fik ny Revisor – i stedet for Bent Engesgaard – og det blev Poul Grønning fra Århus (i udkanten). En stor tak til Bent for alle de år, han har gennemgået foreningens regnskab – kun med enkelte bemærkninger (I har forhåbentligt læst Niels Erik’s omtale af revidering af regnskabet, da han var kasserer i foreningen? – og Bent’s rolle?). Velkommen til Poul.

Seminaret blev i år præget af **Amatiemnet**, og - at vi denne gang skulle have foredrag ved Bent Bokær om Amati-familien og desuden have besøg af den kendte violinist, Elisabeth Zeuthen Schneider, som netop spiller på en sådan fra 1627 (*mon ikke det var derfor, Bent skulle holde netop dette foredrag?*) Hun spiller

både på ”moderne” violin og barokviolin. Hendes instrumenter var på rundtur blandt deltagerne og var en rigtig dejlig fornemmelse. Hun fik også prøvespillet en Gambe, som Børge Larsen havde bygget for et par år siden. Elisabeth var endda med til at være dommer i bedømmelserne af de fremlagte violiner. Dejligt.

Hun er meget efterspurgt og giver koncerter i forskellige sammenhænge, bl.a. sammen med broderen, cellist Morten Zeuthen. Elisabeth er også docent på Det kgl. danske Konservatorium i København.

Ulf spillede igen på instrumenterne – og på sin egen, bygget af den franske violinbygger, Patrick Robin.

Erik Hoffmann ”undersøgte” de tilmeldte instrumenter, og man fandt igen en vinder – eller en dygtig bygger, og dem har vi godt nok mange af. De, der ikke har været med til seminar, skulle prøve at komme – og beskue de flotte instrumenter – **de er en fryd for øjet**. I år var det Ivan B. Christensen, Højbjerg (også i udkanten af Århus), som fik ”Årets Violin”. Igen en god weekend.

Igen måtte vi sige farvel til én af ”vore egne”. Det var Torben Rasmussen fra Håstrup på Fyn. Han blev kun 54 år – døde i maj - desværre af komplikationer efter en hjerteoperation.

Torben lavede fantastiske instrumenter. Jeg kan huske, at han kom til det første ugekursus med Kantuscher, og han havde sin første violin med, som han kun manglede at lakere, og den var simpelthen bygget, som



havde det været en dygtig, prof. violinbygger. Kantuscher kunne slet ikke forstå, at det var den **første** – **hvordan mon de næste så blev?** Torben kørte frem og tilbage på sin knallert – sov aldrig på stedet, men tog hjem til sig selv.

Så vidt vides har han aldrig været på kursus el. lign. (ikke hos os) for at lære faget – men udelukkende læst – ja, læst om emnet, gået i detaljer og så gået i gang. Fantastisk.

Vort medlem i Esbjerg, Henning Skov, tog på ferie ved Bingsjö i Sverige sammen med sin kone. Det er tæt på den 3. største sø i Sverige, Siljan. Der er hvert år festival med dans/musik, undervisning i dans eller på et instrument. Der var koncerter, opvisninger og børn, der spillede, så det var en ren fryd. Det var opera og megen anden musik – og så spillemandsmusikken, som de var interesserede i at høre, *og man er i hvert fald ikke en rigtig spillemand, hvis man ikke har været på Bingsjö for at spille*, sagde de. De dansede og spillede i 3 dg. og 3 nætter – det bliver jo aldrig helt mørk på denne årstid og så højt oppe i nord. Henning anbefaler festivalen, som var både festlig og imponerende.

Mange af vore medlemmer har i årenes løb besøgt andre violinbyggere i andre lande. Mange har været en tur sydpå til bl.a. Mittenwald, Tysklands violinbyggermekka og til Cremona, Italiens violinbyggermekka. Denne gang var det Erling Bach Nielsen og hans kone, Rina, som tog turen, da det var *deres form for ferie!* Violinbygning er et ekstra dejligt tidsfordriv, når ægtefællen også interesserer sig for emnet (jeg er også så

heldig). Rejser i violinbygningens tegn er skønt, og når vi får referat i foreningen om turen, kan man godt tænke: *bare det var mig!!!* De var også på messe i Cremona med instrumenter, tilbehør, bøger m.v., hvor der var alt til faget hørende, så det var bare at vælge (*og tage den store pung op*).

De besøgte også violinbygger Edger Russ, hvor Erling havde købt sit første stykke træ, og kunne fremvise violinen, som var bygget af træet, der var købt hos E. R. Erling var godt tilfreds med hans kommentarer (*de var nok positive!*).

Et af vore nyere medlemmer, Ole Steinmeier, har også været en tur sydpå; men det var til byernes by, Wien. Han og konen tog dertil på ferie, da Ole ville finde ud af sin violins "ophav". Han havde haft den i over 40 år og ville nu vide, hvem der havde bygget den (det kunne han også se gennem F-hullet i violinen); men det er jo meget sjovere at komme til byggerens hjemland og få lidt "historie" om violinen – og det fik han, så det blev en lykkelig udgang - med hjælp fra flere forskellige kanter. Han skriver: *jeg har tilbragt så mange, gode timer med violinen, at samværet med den kun kan overgås af min kone og mine børn!*

Weekend-kurset blev denne gang på Brenderup Højskole – og i november. Desværre kunne violinbygger Peer Knutsson ikke, da han planlagde en tur til Grønland, *og der ville jo være lidt langt, hvis vi skulle komme derop for at komme på kursus. Så var det alligevel nemmere at få en ny instruktør – og det fik vi.* Det er violinbygger Erik Hoffmann, Vanløse, der har lovet at vise os de *vises sten!* Vi er gået væk fra, at det absolut skal være i efterårsferien, vi skal have kursus, da de, der melder sig, som regel ikke har skolesøgende børn, og så betyder det jo ikke noget at holde det på et andet tidspunkt. Erik kan for øvrigt også kun, hvis det **ikke** er i efterårsferien. Vi er blevet lidt hjemløse til weekend-kurserne; men det lykkedes da at finde et sted til vort lille kursus. Problemet er tit, at der skal være et godt værksted. Og det kan vi ikke klage over her, for her er der **slet intet** værksted. Det har vi ikke prøvet før. Vi lavede simpelthen vores eget værksted, dvs. at vi selv havde alt med (undtagen en kost), og så gik det jo også fint.



Det største problem er næsten, at der er så mange "ældre" på kurserne (*det er ikke de ældre, der er problemet*), og de vil altså have eneværelse, og det kniber noget så gevaldigt. Toiletforholdene skal også være i orden. Det bliver sværere og sværere at finde et egnet sted. **Det ender måske med, at det bliver på mit værksted, og jeg har 3 toiletter, det kniber nok mere med eneværelserne!!!**

Vores sekretær, Per Herholdt Andersen, kom med "hele" biblioteket, da der var en del, der var til salg, og da han bor på Fyn, er det jo nemt for ham. Der blev også solgt en del, og det var lige ved, at vi fik et nyt

medlem – *ja, hvorfra da?* Jo, han var kursist på højskolen og kunne godt tænke sig at begynde at bygge. Der var nu flere, der kom og kiggede på. Det var jo en højskole, hvor der var musikfag. Der kunne vi nu godt være fremover, hvis det ikke lige var for det der med *eneværelser*. Dejligt personale og omgangstone – det var et rart sted at være.

I april 2008 blev vort seminar afholdt på Højskolen Snoghøj. Desværre kunne vi ikke mere være på Hjemly Fri- og efterskole,



hvilket var rigtigt ærgerligt, da vi næsten "hørte hjemme" på skolen. Det var **vores skole**, men pga. af ombygning og ingen udleje til kursus mere, var der lukket for os. Vi måtte jo så til at finde et nyt sted – og hvor finder man lige det? Heldigvis kommer jeg et par gange om året til Snoghøj og kender skolen, så her var vores mulighed for et nyt sted.



Seminar 2008 blev et skelsættende år – særlig for formanden (det er mig) – jeg havde besluttet, at i år skulle der ikke være genvalg af formandsposten (*det er nu også godt med lidt udskiftning en gang imellem*).

Jeg vidste, at Anita, som var kommet i bestyrelsen i stedet for Poul Villadsen, netop var gået på efterløn – og hvad skulle hun så lave? Tiden skulle jo gå med noget, og hvad kunne være bedre end at foreslå hende som ny formand for foreningen!! Det skulle jo være én, som havde lysten og et stort overskud og... Heldigvis sagde hun ja (*det er godt med kvinder på formandsposten!*). Men jeg

blev i bestyrelsen, og det var dejligt. *Det er nu også godt at have nogle af de gamle, når man skal huske tilbage i tiden! De "nye" har jo ikke en chance.*



Ellers var der genvalg – bortset fra, at sekretær Per Herholdt Andersen heller ikke ønskede genvalg, og derfor blev Henning Skov, Esbjerg, valgt – skulle både være sekretær og vedligeholde BIBLIOTEKET. **En stor tak til Per** for arbejdet i bestyrelsen.

Nu havde vi da en **helt ny** bestyrelse:

formand Anita Sindholt, kasserer Jørgen Skotte, sekretær Henning Skov, menige medlemmer Niels Erik Jacobsen og Pia Sørensen (det er jo mig).



Vi havde igen grupper, hvor den ene gruppe var Robert Thompson, som, noget nyt, fortalte om bygning af mandoliner, og Robert og Henning Ibsen stillede igen op med deres små

forretninger.

Vi havde foredrag med violinbygger Erik Hoffmann og musiker Ulf Jeppesen. Ulf spillede på en violin, vi skulle lytte, derefter justerede Erik



nogle småting på den, og Ulf spillede igen, og så skulle vi helst kunne høre, at den var blevet bedre!

Da vi denne gang var på en højskole, hvor der også var en kirke, ja, så måtte vi simpelthen ind i kirken og synge til morgensang (Ib Brogaard musicerede dertil), både lørdag og søndag.



Som ovenfor skrevet blev det et skelsættende år (og lørdag aften), da jeg var gået af som formand. Niels Erik, som også har været med længe, lidt før mig, rejste sig op, og så var jeg godt klar over, at det var nu, klokken var slået... det var en velovervejet og rørende tale, som han holdt (han havde jo også kendt mig i 25 år – **vi kunne have haft sølvbryllup; men det havde han haft med Anne et par år før!**) **Tak for de flotte ord. De varmede.**



Som afslutning på min formandspost og for tro tjeneste modtog jeg et lækkert Eva Solo Højglanspoleret Bladfad i stål – udformet som et AHORN-blad, ja, hvad ellers! Sikke en opfindsomhed, den nye formand havde!

Lørdag aften spillede Ulf Jeppesen, sædvanen tro, på instrumenterne – og det blev i kirken, hvor der var ”fuld rumklang” over feltet.



Søndag havde vi, som sædvanlig, det håndværksmæssige, som var blevet vurderet af Erik Hoffmann, og til sidst havde vi ”Årets Violin”, som var bygget af Jørgen Folke Olsen (han har været i lære hos Bent Bokær). Flot.

Det har altid været Niels Erik, der har talt point sammen – og skrevet/udfyldt Bedømmelsesskemaet, og det er jo dejligt, at det er den samme person, og én, som ved noget om ”sagen”, så det bliver rigtigt.

Weekend-kurset blev igen holdt i Kerteminde. Nu hedder stedet bare noget andet end Kerteminde Husflidshøjskole. Det var dengang. Nu hedder det SORTEKILDE, et kultur- og kursted. Værelserne er blevet renoveret, på et tidspunkt bliver der restaurant og plads til konferencer, ja, bare **vi** kan være der!!

Det var igen violinbygger Erik Hoffmann, der ”tog sig af” byggeriet (ikke Sortekilde, men violinerne). Da de ikke var færdige over det hele, var vi delt lidt op – nogle her og nogle der – og endda på dobb. værelser – og det gik jo fint alligevel. Brug de små, gule ørepropper, så generer man ikke hinanden!



Maden fik vi ”udefra”, dvs. Anita og Jørgen havde handlet ind til morgenmad og frokost, og den varme mad var fra Brugsen, og heldigvis var der nogle ægtefæller med, som lige kunne hjælpe. Herligt. Det er rart, når der er gang i de hjælpende hænder – så går det lidt hurtigere – *og der var bestemt ingen, der holdt sig tilbage, da maden stod på bordet...*



Det er også dejligt, at man på kurserne altid hjælper hinanden – med violinbygningssnak...

Ind imellem har der været artikler om medlemmer, som har fyldt ”rundt” eller hedder det ”rund”? Én af disse fyldte i december 80 år, og det var vor gode ven og medlem, musikus Børge Larsen, Sønderborg. Børge er heldigvis frisk - og frisk til pjank. ”*Han er med på den værste*”, når der skal spilles et eller andet. Det er lige fra bladet eller uden noder. Det tager han heldigvis ikke så tungt. Børge har spillet altid, i hvert fald efter, han blev udlært som mekaniker, og han har ”spillet siden”. Senere blev det bratsch, og det blev en livsstil for ham – og han har spillet mange steder – sidst i Sønderjyllands Symfoniorkester, hvor han blev ansat i 1970 og var ansat dér indtil sin pension.

I sine unge dage spillede han også med Georg, spillede bl.a. i Bror Kalles Kapel og i en spillemandskvartet, og han har stadig små orkestre, som han holder styr på. Han spiller også i en trio med sin kone på klaver og sin søn på cello. Godt gået, Børge.

I 2009 får vi endnu en lokal gruppe. De er begyndt at samles i Århus – i en lille gruppe (jeg er også med, når jeg kan), hvor Gunnar Hatt er primus motor i foretagendet. Første gang er i januar. De mødes en lørdag om måneden, bygger og hygger sig. Man kan som medlem komme, når man har tid og lyst. På denne måde kan de have deres værktøj m.v. opbevaret, og de behøver ikke selv anskaffe det hele. Man deles om det. Det kan ellers være dyrt, hvis man skal købe det hele.

Århus har også violinbygning på aftenskolen og har haft det i mange år. Det var faktisk Ove Aabo, Egå, som var den første underviser, og da han døde, blev jeg forespurgt, om jeg kendte en dygtig bygger, som havde

lyst til at undervise. Jeg henviste til Poul Bielack, Sabro v/Århus, som jeg kendte som en rigtig dygtig bygger og roligt kunne anbefale – og han har undervist dér siden.

Desværre begyndte året ellers ikke så godt. Vi har d. 8. februar mistet en god ven, medlem og tidligere redaktør af bladet, Jørgen Moesner, Esbjerg. Jørgen har været med i mange år, har været meget syg de sidste par år, én sygdom afløste den anden.

Jørgen spillede cello, og som sådan var det også disse, han med stor omhu byggede, og de var rigtig flotte. Han begyndte hos Ove Aabo, som underviste i Jelling, i 1983, og derefter gik det ellers fremad. Da de (Arne Madsen) begyndte i Esbjerg et par år senere, var Jørgen med fra start og har haft stor glæde deraf – og samværet med de andre byggere. Han har bygget flere instrumenter, bl.a. var han begyndt på sin 5 cello, og han havde stor viden også om violiner/bratscher. Han havde bygget 2 violiner – og tro det eller lad være – også en guitar.



Som redaktør nåede han desværre ikke at lave sit sidste blad, da han blev ramt af sygdom; men det var 6 år, på nær det sidste blad, så det var flot klaret.

Han fik en svær start, da han ikke vidste meget om computere; men det kom, og som man er bekendt med: øvelse gør mester, og det levede Jørgen efter – og hvilken ildhu. Det blev et rigtigt, flot medlemsblad, vi efterhånden fik. I sin tid meldte Jørgen sig som ny redaktør, da han gik på efterløn og nu havde tiden dertil.



Næste seminar blev 27.-29. marts 2009, og det blev på Den Apostolske Højskole i Kolding. Andre kalder den også Den internationale Højskole, det andet var nok i ”gamle dage”. Det er et godt sted at være, men ikke en super geografisk beliggenhed. Det er bedre på Fyn, men svært at finde noget tilsvarende.

Vi havde igen vor Generalforsamling fredag aften, og den forløb ret fredeligt. Der var simpelthen genvalg over hele linien og ingen kontingentforhøjelse. Hvad kan man så forlange mere? Det eneste nye var, at

der igen blev et udvalg, nemlig Rejseudvalg, og udvalget består nu af Ib Brogaard Andersen og Hans-Jørgen Sindholt, så det er spændende, hvad de 2 herrer finder på. Lørdag havde vi igen grupper, og instrumentsamler Erling Steffensen fra Frederikssund (tidligere Esbjerg) øste af sin store viden om instrumenterne i Radiosymfoniorkesteret og fremviste sine egne instrumenter.

Som sædvanlig kom musiker Ulf Jeppesen og vurderede de fremlagte instrumenter på det musiske område – med hjælp fra musikus Børge Larsen. Det er altid rart, når der er 2 musikere. Den ene lytter, og den anden spiller – og omvendt. Det giver det bedste resultat, for der er jo forskel på, om man har instrumentet tæt på øret, eller det er langt fra.

Violinbygger Erik Hoffmann vurderede, som sædvanlig, det håndværksmæssige.

For en gangs skyld blev der 2 ”Årets Violin”, da der var pointlighed. Det blev Harry Filtenborg og Erling Bach Nielsen. Man kunne også have valgt at trække lod, men ...

Robert Thompson kom med sin lille forretning, hvor deltagerne kunne handle.



Weekend-kurset blev afholdt i oktober. Vi var på værkstedet på Bakkeskolen og opholdt os ellers igen på Den Apostolske Skole i Kolding, hvor vi også overnattede. Det fungerede fint; men nr. 1 er selvfølgelig, at værkstedet er samme sted som overnatningen. Her er man ”tvunget” til at forlade/komme på samme tid. Tidligere gik vi igen på værkstedet om aftenen – indtil kl. 21.00, hvorefter der var hygge (udenfor værkstedet). Det var igen Erik Hoffmann, der underviste.